

Έκτο μέρος

... Συνέχεια από το προηγούμενο

Προηγουμένως μίλησα για τις πολλαπλές απτές σημασίες των ελληνιστικών πλανητών με τις οποίες θα πρέπει να επανεξοικειωθούμε για να αποκομίσουμε πλήρες όφελος από την πρακτική της παραδοσιακής αστρολογίας. Η ελληνιστική αστρολογία, όμως, έχει επίσης έναν τεράστιο αριθμό συνθηκών που μεταβάλλουν έναν πλανήτη στη γενέθλια θέση του και οι συνθήκες αυτές έχουν μεγάλη σχέση με το βαθμό στον οποίο ένας πλανήτης μπορεί να υλοποιήσει τις σημασίες του σε ένα δεδομένο γενέθλιο χάρτη.

Αυτό το ελληνιστικό δόγμα μεταδόθηκε στην πραγματικότητα στους αστρολόγους του Μεσαίωνα, αν και υπάρχουν πολυάριθμα προβλήματα και ασυμφωνίες ανάμεσα στη μεσαιωνική έκδοση αυτού του δόγματος και την ελληνιστική έκδοση, οι οποίες υποθέτουμε πως οφείλονται σε προβλήματα της μετάφρασης.

Οι περισσότερες από τις συνθήκες αυτές λείπουν τελείως από τη σύγχρονη αστρολογία, αλλά, όπως είπα, είναι ουσιαστικής σημασίας να γνωρίσει κανείς τις συνθήκες αυτές, γιατί ένας ελληνιστικός αστρολόγος θα εξέταζε σε βάθος αυτές τις συνθήκες πριν από οποιοσδήποτε άλλες λεπτομέρειες για τη διερεύνηση του χάρτη ή πριν εξετάσει τους διάφορους τομείς και εκτιμήσει οποιονδήποτε χρονικό προσδιορισμό.

Ονομάζουμε αυτό το δόγμα προκαταρκτική γενέθλια ανάλυση. Στη μεσαιωνική παράδοση αναφέρεται συνήθως ως ανάλυση της πλανητικής κατάστασης.

Ανέφερα ότι υπάρχει μεγάλος αριθμός τέτοιων συνθηκών και στην αρχή προκαλεί αρκετή σύγχυση η προσπάθεια κατανόησης του πώς ακριβώς οι συνθήκες αυτές μεταβάλλουν τους πλανήτες. Πιστεύω πως έχουμε κατορθώσει να διαιρέσουμε αυτές τις συνθήκες σε δύο κύριες κατηγορίες και να ανακαλύψουμε την οργάνωση των συνθηκών που ανήκουν σε κάθε κατηγορία. Οι δύο αυτές κατηγορίες θα μπορούσαν από τη μία μεριά να θεωρηθούν ως οι κατηγορίες που σχετίζονται με τη συνολική καλή κατάσταση ή ικανότητα ενός πλανήτη να "κάνει τη δουλειά του" και από την άλλη με τις συνθήκες που σχετίζονται

με το κατά πόσον η «δουλειά που κάνει ο πλανήτης» για λογαριασμό του ατόμου θα είναι ευνοϊκή ή μη ευνοϊκή.

Έχω πληροφορηθεί ότι πολλοί από σας γνωρίζουν, σε κάποιο βαθμό τουλάχιστον, παραδοσιακή αστρολογία, οπότε, στην επερχόμενη έκθεση θα θεωρήσω δεδομένες ορισμένες έννοιες. Αν τυχαίνει να μην γνωρίζετε περί τίνος μιλάω, είμαι βέβαιος ότι θα υπάρχουν κάποιοι στο ακροατήριο οι οποίοι θα μπορούν να σας εξηγήσουν αυτές τις έννοιες. **Στο μεγαλύτερό τους μέρος είναι τελείως ξένες για τους σύγχρονους αστρολόγους.**

Θα θεωρώ πως γίνεται κατανοητό (από το ακροατήριο) το δόγμα της **ομάδας** (sect), θα θεωρώ πως γίνονται κατανοητά τα ηλιακά φαινόμενα, δηλαδή η **ηλιακή ανατολή**, η **ηλιακή δύση**, η **πρώτη** και η **δεύτερη στάση** ενός πλανήτη. Θα θεωρώ πως υπάρχει γνώση αυτού που στη παραδοσιακή αστρολογία ονομάζεται διπλή οικοδεσποτεία – εγώ θα προτιμούσα να τις ονομάζω οριοθετημένες ή περιορισμένες οικοδεσποτείες για λόγους στους οποίους δεν θα υπεισέλθω εδώ, και, παρεμπιπτόντως, θα χρησιμοποιούμε τα αιγυπτιακά **όρια** και όχι τα πτολεμαϊκά. Ειδικά στην όψιμη μεσαιωνική παράδοση, τα πτολεμαϊκά **όρια** προτιμώντο, εν μέρει λόγω απλώς της φήμης και του γοήτρου του Πτολεμαίου. Όμως, η κοινή, η παγκόσμια σχεδόν πρακτική της ελληνιστικής αστρολογίας είναι η χρήση των αιγυπτιακών **ορίων**. Δεν είναι καν σαφές, για μένα, κατά πόσον ο Πτολεμαίος θα χρησιμοποιούσε οτιδήποτε άλλο εκτός από τα αιγυπτιακά **όρια**, αν και αναφέρει τα πτολεμαϊκά **όρια** και πιστεύει ότι είναι κατά κάποιον τρόπο πιο ορθολογιστικά στη δομή τους.

Θα αναφέρομαι στους **κυβερνήτες τριπλότητος του Δωρόθεου**, που έχουν επίσης έναν συνεργαζόμενο ή κοινό κυβερνήτη τριπλότητος. Και πάλι, αν δεν έχετε ξανασυναντήσει αυτές τις έννοιες, παρακαλώ βρείτε κάποιον που τις καταλαβαίνει και είμαι βέβαιος πως θα τις κατανοήσετε σύντομα.

Η πρώτη κατηγορία συνθηκών που μεταβάλλουν τη γενέθλια κατάσταση ενός πλανήτη είναι όπως είπα αυτές που σχετίζονται με την καλή του κατάσταση ή την ικανότητά του «να κάνει τη δουλειά του». Και η πρώτη από αυτές στην οποία θα αναφερθώ σχετίζεται με το κατά πόσον ένας πλανήτης είναι σε θέση "συντελεστική για δουλειά". Αυτή είναι μια μετάφραση, μια προσεκτική μετάφραση, ενός ελληνικού όρου και θα χρησιμοποιώ αυτήν την έκφραση "συντελεστική για δουλειά" αρκετά συχνά. Αν ένας πλανήτης βρίσκεται σε ένα

γωνιακό ζώδιο – **θα θυμάστε πως δώσαμε έμφαση στη σημασία των οίκων ολόκληρων ζωδίων και επανερχόμαστε εδώ σ’ αυτό** – αν λοιπόν ένας πλανήτης βρίσκεται σε γωνιακό ζώδιο ή σε διάδοχο ζώδιο, λέγεται πως βρίσκεται σε θέση «συντελεστική για δουλειά». Αν βρίσκεται σε κατιόν ζώδιο, βρίσκεται σε θέση **μη** «συντελεστική για δουλειά». Αυτό σημαίνει ότι αν ένας πλανήτης βρίσκεται σε γωνιακό ζώδιο, το θέμα για το οποίο «εργάζεται» αυτός ο πλανήτης έχει άμεση σχέση με τη ζωή του ατόμου και – επηρεάζει άμεσα το άτομο αυτό. Αν ένας πλανήτης βρίσκεται σε κατιόν ζώδιο, η δραστηριότητα αυτή απομακρύνεται. Θυμηθείτε αυτό που είπα προηγουμένως, για την ελληνική λέξη για έναν κατιόντα οίκο, η οποία ήταν **απόκλιμα** (από το ρήμα **αποκλίνω** που σημαίνει εκτρέπω ή παραμερίζω). Αυτό σημαίνει, για παράδειγμα, ότι αν έχετε έναν αγαθοποιό πλανήτη σε ένα κατιόν ζώδιο –θα μπορούσατε να τα ονομάσετε κατιόντες οίκους, αλλά δεν θέλω να δημιουργήσω σύγχυση εδώ μεταξύ του δόγματος των **οίκων ολόκληρων ζωδίων** και του σύγχρονου τρόπου οικοθεσίας– αν, λοιπόν ο αγαθοποιός είναι σε κατιόν ζώδιο, τότε η αναμενόμενη ευνοϊκή επίδρασή του απομακρύνεται. Αν, από την άλλη μεριά, ένας κακοποιός πλανήτης βρίσκεται σε κατιόν ζώδιο, τότε οι δυσμενείς τάσεις του μπορούν να απομακρυνθούν.

Αν ένας πλανήτης βρίσκεται σε διάδοχο ζώδιο, είναι σε θέση «συντελεστική για δουλειά», αλλά είναι κάπως διαφορετικά από το να βρίσκεται σε γωνιακό ζώδιο. Όταν βρίσκεται σε διάδοχο ζώδιο, θα μπορούσε κανείς να πει ότι η δραστηριότητά του, η εργασία την οποία επιτελεί, μπορεί αρχικά να μην είναι συσχετισμένη με τη ζωή του ατόμου, από την άλλη όμως μεριά, επανέρχεται και αποκαθίσταται. Θυμηθείτε τη λέξη **επαναφορά**, πρόκειται για την ελληνική λέξη για ένα διάδοχο ζώδιο (που προέρχεται από το ρήμα επαναφέρομαι και σημαίνει επανέρχομαι σε κάτι).

Αυτή είναι λοιπόν η πρώτη από τις τρεις κύριες συνθήκες που ορίζουν κατά πόσον ένας πλανήτης είναι κατάλληλος ή σε θέση να «κάνει τη δουλειά του». Αν είναι σε θέση «συντελεστική για δουλειά», μπορεί να τη διεξαγάγει.

Η δεύτερη συνθήκη αφορά στο κατά πόσον ένας πλανήτης βρίσκεται στο ενδιάμεσο μεταξύ της ηλιακής ανατολής του έως **την πρώτη στάση** του ή από **τη δεύτερη στάση** έως την ηλιακή δύση του. Ένας πλανήτης σε μία τέτοια κατάσταση θεωρείται «ικανός να εμφανιστεί». Όταν ένας πλανήτης βρίσκεται σε ένα από αυτά τα δύο διαστήματα, είναι σε θέση και ικανός και πάλι να «κάνει τη δουλειά του», ενώ αν είναι κάτω από τις ακτίνες του Ήλιου, αν για παράδειγμα βρίσκεται σε απόσταση 15 μοιρών από τον Ήλιο, η ικανότητά του να «κάνει τη δουλειά του» αναφέρεται ως εξαντλημένη ή «ρουφηγμένη» από τον Ήλιο.

Αν ο πλανήτης βρίσκεται στο διάστημα από την πρώτη στη δεύτερη στάση του, δηλαδή όταν είναι **ανάδρομος**, δεν είναι σε θέση να «κάνει τη δουλειά του» για τον απλούστατο λόγο ότι κινείται, ας πούμε, προς τα πίσω. Είναι πολύ δύσκολο να προβείς σε ενέργειες όταν οπισθοδρομείς και αυτή φαίνεται να είναι η έννοια που τονίζεται και από τους ελληνιστικούς αστρολόγους.

Συνεπώς, η θέση του πλανήτη σε σχέση με τον Ήλιο, είτε είναι μεταξύ πρώτης και δεύτερης ηλιακής ανατολής, πρώτης στάσης, δεύτερης στάσης ή ηλιακής δύσης, είναι άλλη μία από τις συνθήκες τις συντελεστικές για το αν θα ενεργήσει ο πλανήτης προς όφελος του ατόμου.

Η τρίτη συνθήκη έχει σχέση με το κατά πόσον ένας πλανήτης βρίσκεται στις δικές του θέσεις. Ειδικά όταν βρίσκεται στην *κατοικία* του ή στο *ύψωμά* του ή τα *όριά* του, όροι γνωστοί σε σας που έχετε κάποιες γνώσεις παραδοσιακής αστρολογίας, ένας πλανήτης είναι και πάλι σε θέση να «κάνει τη δουλειά του».

Αν ένας πλανήτης βρίσκεται στην **κατοικία** του, είναι, θα μπορούσατε να πείτε, αυτάρκης, έχει τον πλήρη έλεγχο των πόρων του, διότι είναι στην κατοικία του, είναι στο χώρο του.

Αν είναι στο **ύψωμά** του (έξαρση), τότε στέκεται ψηλά· θα μπορούσατε να πείτε πως απολαμβάνει του σεβασμού των άλλων πλανητών και, λόγω της τιμής και του σεβασμού που συγκεντρώνονται πάνω του, είναι και πάλι σε θέση να «κάνει τη δουλειά του».

Αν ένας πλανήτης είναι στα **όριά** του, είναι αυτόνομος, πράγμα που σημαίνει ότι δεν δίνει λόγο σε κανέναν για το πώς «κάνει τη δουλειά του», αυτοπροσδιορίζεται.

Και οι τρεις αυτές συνθήκες συγκεντρώνονται σε μία κοινή φράση στα ελληνικά. Αυτές είναι θέσεις στις οποίες λέγεται ότι ένας πλανήτης βρίσκεται στο δικό του «άρμα». Πιο συγκεκριμένα, στο «σκεπασμένο άρμα του». Αυτή είναι μία περίπτωση στην οποία η ελληνιστική ορολογία μπορεί να είναι πολύ αποκαλυπτική και στη συγκεκριμένη περίπτωση και διασκεδαστική. Διότι είναι κλασικό ελληνιστικό δόγμα ότι, αν ένας πλανήτης βρίσκεται στις δικές του θέσεις, και στην περίπτωση αυτή *κατοικία*, *ύψωμα* ή *όρια*, είναι σε θέση να «κάνει τη δουλειά του» **ακόμα κι αν βρίσκεται κάτω από τις ακτίνες του Ήλιου**. Ο λόγος για τον οποίο είπα ότι είναι διασκεδαστική είναι γιατί ο ελληνικός όρος λέει όταν ένας πλανήτης βρίσκεται στο «σκεπασμένο άρμα του» και φυσικά όταν κανείς βρίσκεται σε μια σκεπασμένη άμαξα είναι σαν να έχει τραβηγμένες τις κουρτίνες στα παράθυρα για να προστατεύεται από τις ακτίνες του ήλιου.

Είναι επίσης γεγονός ότι ένας πλανήτης έχει, ας πούμε, δύναμη, αν και δεν είμαι απόλυτα ευχαριστημένος με αυτόν τον όρο, όταν βρίσκεται στην **τριπλότητά** του. Όμως, όταν ένας πλανήτης βρίσκεται στην τριπλότητά του, η σχέση αυτή ή η δύναμη διαφέρει σε κάποιο βαθμό ως προς το είδος από τις άλλες τρεις συνθήκες που μόλις προανέφερα. Θα αναφερθώ σ' αυτό λίγο αργότερα, όταν παρουσιάσω το θέμα του τι ακριβώς είναι η τριπλότητα και σε τι συνίσταται η τριπλή οικοδεσποτεία.

Ας γυρίσουμε τώρα στη συνθήκη όπου ένας πλανήτης βρίσκεται σε μία θέση «συντελεστική για δουλειά», σε ένα γωνιακό ζώδιο ή σε ένα διάδοχο ζώδιο.

Βρίσκεται σε θέση «συντελεστική για δουλειά», αλλά **αν βρίσκεται επίσης σε γωνιακό οίκο, σύμφωνα με το σύγχρονο τρόπο οικοθεσίας**, ας πούμε του Porphyry, στην περίπτωση του χάρτη του Αϊνστάιν, ο πλανήτης αυτός καθοδηγείται, θα λέγαμε, σε περισσότερη δραστηριότητα. Αν με το σύστημα Porphyry ένας πλανήτης βρίσκεται στον πρώτο οίκο, ο πλανήτης αυτός έχει περισσότερη ενέργεια ή είναι πιο δραστήριος. Βλέπετε εδώ πώς το σκεπτικό ολόκληρων ζωδίων και το σκεπτικό που βασίζεται στις μοίρες (°) των ακμών των οίκων μπορούν να συνδυαστούν στο ίδιο πλαίσιο, όταν εξετάζουμε ένα χάρτη.

Αν ένας πλανήτης δεν είναι απλώς στο διάστημα μεταξύ της ηλιακής ανατολής και της πρώτης στάσης του, αλλά στην πραγματικότητα βρίσκεται ακριβώς στη στιγμή της ηλιακής ανατολής ή αν είναι στην πρώτη ή τη δεύτερη στάση του ή αν είναι στη στιγμή της ηλιακής δύσης του, ένας τέτοιος πλανήτης όχι μόνο είναι σε θέση να εμφανιστεί, αλλά είναι και πολύ ενισχυμένος.

Υπό την αυστηρή έννοια, το διάστημα αυτό κατά το οποίο ο πλανήτης είναι πολύ ενισχυμένος δεν είναι απλώς η στιγμή της ηλιακής ανατολής του αλλά ορίζεται επακριβέστερα ως το διάστημα κατά το οποίο ένας πλανήτης είτε έχει προβεί σε ηλιακή ανατολή, μια αληθινή ηλιακή ανατολή, εντός επτά ημερών πριν το ωροσκόπιο γέννησης ή πρόκειται να προβεί σε ηλιακή ανατολή εντός επτά ημερών μετά το ωροσκόπιο γέννησης.

Επιτρέψτε μου να επανέλθω τώρα πάλι στον κυβερνήτη της τριπλότητας. Θα αναφερθώ σ' αυτό γρήγορα, γιατί ανήκει σε μεγάλο βαθμό στην ίδια ανάλυση και στο λόγο για τον οποίο οι κυβερνήτες της τριπλότητας ή η δύναμη από την τριπλότητα είναι διαφορετική σε σχέση με τη δύναμη από την κατοικία, το ύψωμα ή το όριο.

Πολύ πριν συσχετιστούν οι τριπλότητες με τα στοιχεία με τον τρόπο με τον οποίο εξακολουθούν να σχετίζονται και σήμερα, συσχετίζονταν με τους ανέμους. Όταν ένας πλανήτης βρίσκεται στην τριπλότητα του, καθίσταται και πάλι πιο ενεργητικός, με την

έννοια ότι υπάρχει μια κινητήρια δύναμη πίσω του, υπάρχει, ας πούμε, ένας άνεμος που φυσάει πίσω του. Έτσι, θα παρατηρήσετε εδώ –για να οδηγήσουμε αυτήν την πρώτη κατηγορία συνθηκών σε κάποιο συμπέρασμα– ότι υπάρχει μία συνθήκη που ορίζεται σε σχέση με τον ορίζοντα και, συγκεκριμένα, κατά πόσον ο πλανήτης βρίσκεται σε θέση «συντελεστική για δουλειά» ή όχι. Υπάρχει μία δεύτερη συνθήκη που ορίζεται σε σχέση με τον Ήλιο και υπάρχει και μία τρίτη συνθήκη που ορίζεται σε σχέση με το ζωδιακό κύκλο. Ο ορίζοντας, ο Ήλιος, και σε μερικές περιπτώσεις η Σελήνη, και ο ζωδιακός κύκλος θεωρούνται τα τρία πλαίσια αναφοράς που οργανώνουν όλες τις έννοιες που ανήκουν στην προκαταρκτική ανάλυση του ωροσκοπίου γέννησης.

Επιτρέψτε μου να δώσω παραδείγματα αυτών των συνθηκών στο χάρτη του Αϊνστάιν. Θα χρησιμοποιήσω μερικά μόνο παραδείγματα. Κοιτάξτε τον πλανήτη Άρη σ' αυτόν το χάρτη. Ο Άρης βρίσκεται σε θέση «συντελεστική για δουλειά», είναι σε γωνιακό ζώδιο. Βρίσκεται επίσης στο ενδιάμεσο από την ηλιακή του ανατολή προς την πρώτη του στάση, οπότε είναι επίσης σε αρκετά καλή κατάσταση για να «κάνει τη δουλειά του» σύμφωνα με αυτήν τη συνθήκη. Περαιτέρω, βρίσκεται τόσο στο *ύψωμά* του όσο και στα *οριά* του.

Θα λέγαμε ότι από όλους τους πλανήτες στο χάρτη του Αϊνστάιν ο Άρης είναι αυτός που βρίσκεται στην καλύτερη κατάσταση και είναι περισσότερο σε θέση να «κάνει τη δουλειά του», έχει και τις τρεις συνθήκες στη βέλτιστη εκδήλωσή τους.

Ας ρίξουμε μία ματιά στον πλανήτη Ερμή στον χάρτη του Αϊνστάιν. Ο πλανήτης Ερμής βρίσκεται στον Κριό, που είναι γωνιακό ζώδιο και συνεπώς σε θέση «συντελεστική για δουλειά». Ο Ερμής τώρα είναι ουσιαστικά αρκετά κοντά στον Ήλιο, αφού κατά τη γέννηση ο Ήλιος είναι στην 23η μοίρα των Ιχθύων και ο Ερμής είναι στην 3η μοίρα του Κριού και κάτι. Αν όμως προοδεύσετε το χάρτη θα βρείτε ότι ο Ερμής, την έβδομη μέρα μετά τη γέννηση, φεύγει ή απομακρύνεται από τον Ήλιο κατά 15 μοίρες περίπου.

Παρεμπιπτόντως, αυτό το φάσμα των 15 μοιρών είναι η τυπική τιμή για την ηλιακή ανατολή την οποία χρησιμοποιούσαν οι ελληνιστικοί αστρολόγοι. **Το πραγματικό διάστημα της ηλιακής ανατολής μπορεί να διαφέρει σημαντικά, αλλά η τυπική τιμή έχει ιδιαίτερη σημασία.**

Ο Ερμής του Αϊνστάιν, λοιπόν, προβαίνει στην πραγματικότητα σε ηλιακή ανατολή την έβδομη μέρα μετά τη γέννηση, πράγμα που τον καθιστά ενισχυμένο πλανήτη. Έτσι, είναι

ιδιαίτερα ενισχυμένος από αυτό το γεγονός και μόνο, το οποίο θα μπορούσε σε μεγάλο βαθμό να εξηγήσει γιατί, παρά τη σύζευξη Ερμή-Κρόνου στο χάρτη του, ο Αϊνστάιν δεν ήταν ούτε ηλίθιος ούτε βραδύγλωσσος ούτε κωφάλαλος, πράγματα που αποτελούν μία από τις κλασικές ερμηνείες των συζεύξεων Ερμή-Κρόνου στο ελληνιστικό υλικό. Υπάρχουν βέβαια πολύ περισσότερα στοιχεία σ' αυτό, αλλά τέλος πάντων. Όμως, ο Ερμής δεν είναι σε καμία από τις δικές του θέσεις. Δεν βρίσκεται στην κατοικία του, δεν βρίσκεται στο ύψωμά του και δεν βρίσκεται στα όριά του. Δεν είναι ούτε στην τριπλότητα του. Άρα, ο Ερμής δεν είναι σε τόσο καλή κατάσταση για να «κάνει τη δουλειά του», όπως είναι, ας πούμε, ο Άρης στο χάρτη του Αϊνστάιν.

Επιτρέψτε μου τώρα να σημειώσω στην περίπτωση αυτή ότι ο Κρόνος στο χάρτη του Αϊνστάιν, ο οποίος και πάλι δεν βρίσκεται στις δικές του θέσεις, βρίσκεται στο απέναντι ζώδιο από το *ύψωμά* του. Αυτή είναι μία κατάσταση που στη σύγχρονη αστρολογία, ή αν τη δανειστούμε από τους παραδοσιακούς αστρολόγους, ονομάζεται πτώση του πλανήτη. Ελληνιστικά, θα το μετέφραζα λέγοντας πως βρίσκεται στο "χαμήλωμά" του (**ταπείνωμα**). Είναι σαν να βρίσκεται σε μία κοιλάδα ή σε μία κοιλότητα, όπου δεν είναι τόσο εμφανής, δηλαδή δεν διατηρείται ψηλά. Το να βρίσκεται ένας πλανήτης στο **ταπείνωμά** του ή αλλιώς σε *πτώση* είναι μια κατάσταση ιδιαίτερης εξασθένησης, από ελληνιστική άποψη.

Συνεχίζεται...